

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du folk, som christne kaldes vil

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du folk, som christne kaldes vil", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 34.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid62307/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

4. Lær vor HErres vey og mauden,
 Som hand fører sine paa,
 Hand vil styrke dem i naaden,
 Near hand fanger an at slaae,
 Lever dog vor Gud endnu,
 Tier hand, saa tæl kun du,
 Storm med magt til himlens volde,
 Gud kand intet dig forholde.

5. Troe hvad du i ordet hører,
 Bliv paa sandheds visse sti,
 Satan, som saa mange fører,
 Skal vel lade dig gaae fri,
 Al din lid og love set
 Paa Guds sandheds lys og ret,
 Troe kun Gud, hand kand ey svige,
 Beed, saa skal din kummer vige.

6. Gud skee lof for al sin naade,
 Som mig giver saadan magt,
 At jeg tør i ingen vaade
 Gaae bedrøvet og forsagt,
 Derfor vil jeg daglig paa
 HErrens prises harpe slaae,
 Og i haade sorg og glæde
 Halleluja lystig qvæde.

3. Om Daaben.

290

Nr. 141.

Mel. Guds Saag er kommen af himmelen.

Du folk, som christne kaldes vil,
 Guds salvede og fromme,

Nr. 141, J²⁵.

4, 4: [fanger an] begynder. — 4, 5: vor Gud levee dog endnu. — 4, 7: Mt. 11, 12; Lk. 16, 16. — 5, 3: [fører] er opfører for. — 5, 5: [lid og love] tillid. — 4, 3: [tæl] behaver. — 6, 8: hallelujah ber med tonen på 3. stavelse; [lys] frydefuld.
 Nr. 141. Oversættelse. Du volck, das du getauffet bist, P. Gerhardt, Schr. s. 068. — 1, 2: salvede] 2. Kor. 1, 21.

Alt siden hand ved daaben til
 Sin saanfund dig lod komme,
 Betænk, betænk, og agt det stort,
 Hvad Gud har dig i daaben gjort,
 Hvad naade dig er skenket.

2. Du varst, før du til verden kom,
 Og før du noget gjorde,
 Alt under vredens strenge dom,
 Fordømt, fortabt og borte,
 Du havde af forældres blod
 Et sind, som var din Gud imod,
 Og vilde ham ey kiende.

3. Dit liv og siel var fuld af synd
 I gierning, ord og tanker,
 Som i en ond og raadden brønd
 Det fule vand sig sanker,
 Den deylighed du i var skabt,
 Guds billede, du havde tabt,
 Og al din pragt forloret.

4. Der du var saa elendig fød,
 Hvad havde du at vente?
 Guds vrede, straf og evig død
 Som syndens sold og rente,
 Din arme siel med kroppen var
 En satans træl, et vredens kar,
 Som evig skulde brænde.

5. Al denne ulyksalighed,
 Alt det dig skade kunde,

2, 1: *varst* var J⁵⁻⁷. 2, 2 *gjorte*; *gjorde* J⁷. 3, 7: *forloret* forloaret J⁵⁻⁶.

2, 1-3: Et. 2, 3. -- 2, 5: Sl. 51, 7. -- V. 3: Brorson har sluppet originalens billede i l. 1-2 (Dem leib und see) war mit der sinda' Als einem gift durchkrachen) og indført sit eget i l. 3-4. -- 3, 4: *fule* rådn. -- 3, 5-6: 1. Mos. 1, 26-27. -- 4, 1: *der* da. -- 4, 4: *syndens sold* Rom. 6, 23: »Syndens sold er døden; sold» løn, og l. en soldats lønning; *der* tænkes på den løn, synden giver dem, der tjener den. -- 4, 6: *vredens kar* Rom. 8, 22.

Det sank i daabens vande nød,
Og evig gik til grunde,
Alt hvad ved Adam var forseet,
Og ved dig selv var alle skeet,
Har Gud i daaben druknet.

6. De sorte lenker sank som bly 291
I daabens frelse-vande,
Gud lod dig fri og skøn og ny
I naadeus rige lande,
Hand gav dig børne-ret og navn,
Og tog dig i sin milde favn,
Som alle himle bærer.

7. Hvad af naturen er med band
Og vredens dom beslaget,
Det haver Gud i daabens vand
Igien til naade taaget,
I daaben bliver døden død,
Og satans rige lider nød,
Naar Gud os toer og bader.

8. O søde daab! o himmel-bad!
Jeg kom til dig saa usel,
Men JEsus mødte mig saa glad,
Og skjulte al min blusel,
Ham selv jeg til en klædning fik,
Og i hans blod og død jeg gik
Her ind i naadens arme.

9. O rene flod! o livets brønd!
O paradises egne!
Al verden er mod dig kun dynd
Og pølse-vand at regne,

6, 7: bærer] bære J²⁻⁷, sikkert en konstant trykfejl.

6, 1-2: Billedet er Brorsons. Udtrykket *frelse-vande* ligesom at *lande* i l. 4 (også Brorsons) stammer vel fra 1. Pet. 3, 20-21 med sidestillingen af syndflodens og daabens vand. — 6, 5: Gal. 3, 5; 1. Joh. 3, 1. — 7, 1: band] forbandelse. — 7, 2: *beslaget*] slækt, ramt af. — 8, 1: *himmel-bad*] jfr. Tit. 3, 5. — 8, 4: *blusel*] skam. — 8, 5: Gal. 3, 27. — 9, 1-4: Billederne er Brorsons.

I dig har Gud en virkning lagt,
 For hvilken satans hele magt
 Forferdes maa og falde.

10. Din væde er ey saa gemeen
 Som alle andre brønde,
 Thi du gør sielen himmel-reen
 Og fuld af JEsu ynde,
 Guds kiertighed og Christi blod
 Udgyder sig i daabens flod
 Ved Aandens naade-strømme.

292

11. Det bør dog tages vel i agt,
 Og holdes høyt i ære,
 Dit levnet om din daabes pagt
 Bør altid vidne hære,
 At det af dyder skinne kand,
 Og prise Gud for naadens stand
 I alle sine dage.

12. Saa lad da ingen satans list
 Berøve dig dit gode,
 Men vær en deylig himmel-qvist,
 Og frugtbar JEsu pode,
 Der svarer til det christen navn,
 At du din daabes frugt og gavn
 Kand her og evig nyde.

12, 2: *dit gode*] *det gode* J²⁻⁷.

10, 1: *gemeen*] almindelig, om noget dagligdags. — V. 11 er væsentlig Brorsons, måske med en let påvirkning fra v. 2 i Kingos »Enhver som troer og bliver døbt: »O JEsu, lad os stige Ved daabens kraft i dyder freen«. — 12, 3-4: Billedet er Brorsons. — 12, 4: *pode*] enten pødekrist eller ung plante, se under nr. 10, 1, 3. Hvis det har første betydning, så den døbte ses som indpodet i Jesus, svarer det til v. 8 i Kingos »Mig lyst er at leude: »Saa er vi da Guds pøder, I JEsu plantet ind, og til tanken i »Enhver som troer og bliver døbt, v. 1: »Thi hand ved JEsu blod er kjøbt, Som vil sig ham indlives, jfr. tiltalen til fadderne i kirkeritualet 1685, hvor det hedder: »at [Barnet] maa, naar det opvoxer, blive ved Christum, ligesom det nu ved Daaben er indpodet ud i hannem. Men det er dog et spørgsmaal, om ikke selve udtrykket: *en JEsu pode* naturligere forstås om en plante, der tilhører ham eller er plantet af ham, end om en kvist, der er indpodet i ham. — 12, 5: *christen*] kristne, jfr. Kirke-Ritual 1685: »den Christen Kirke«. — 12, 6: *at*] så at.